

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

kan opnaa, paa Grund af den store Høst ligger betydeligt under de i Kornloven fastsatte Priser, at jeg aldrig har garanteret, at Landmændene kunde faa de højere Priser, men at jeg saa vidt muligt ved Foranstaltninger som f. Eks. det begrænsede Importforbud for Rug og Hvede — det var begrænset, for det var selvfølgelig Meningen, at der skulde komme ind, hvad der var nødvendigt — og ved Indmalingstvang vilde søge at gennemføre en saadan Ordning, at Landmændene kunde faa disse Priser. Men jeg vil ikke have, at de Herrer skal opfatte min gode Vilje hertil som ensbetydende med, at jeg har villet garantere Landmændene de Priser, som er fastsat i Kornloven, for det er ganske umuligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen om at sammenligne Rugprisen i Dag med Rugprisen før Krigen og dernæst sammenligne Rugbrødsprisen i Dag med Rugbrødsprisen før Krigen, saa vil det ærede Medlem sikkert opdage, hvilken Del af Befolkningen det er, der virker som Brødfordyrere.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne stille et bestemt Spørgsmaal. Ministeren fastholder stadig det Standpunkt, at han af Hensyn til Skatteyderne ikke vil skaffe Husmændene en Kornpulje, men mener Ministeren da, at Husmændenes Arbejdsvilkaar nu er gode? Der er nemlig noget, som Husmændene stadig bliver stillet over for, og det er det, at den Regering, som ønsker, at Husmændene skal støtte den, vedtog i Fjor uden Vaklen et ekstra Tillæg til Embedsmændene paa 11 Mill. Kr., men den har altsaa intet tilovers for Husmændenes Kornpulje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Landbrugsminister siger, at der var Brødkorn nok, og saa skulde man jo tro, at der ikke har fundet nogen Import Sted, og at der stadig ikke fandt Import Sted. Det maa jo imidlertid have været saadan, at der *ikke* var tilstrækkeligt med Brødkorn, og det var denne Mangel, der begrundede, at man kunde faa en prishævende Foranstaltning ud af Importforbudet. Derfor forekommer

det mig, at Ministerens Udtalelse ikke er rigtig.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Naar man har tilladt Indførsel af Hvede, efter at vi fik gennemført Importforbudet, har det naturligvis været for at stille de forskellige Møllere og Kornimportører lige. Det var nemlig saadan, at nogle havde sikret sig Korn flere Maaneder frem i Tiden, ikke mindst fordi „Nationaltidende“ kom med Meddelelsen om, at nu vilde der komme Importforbud, saa var der naturligvis nogle, der straks sprang til for at købe ind. Men en saadan ulige Stilling for de forskellige Importører og Møllere kan jeg ikke være med til. Derfor har vi optalt, hvor meget der var købt, hvor meget der var paa Lager, og hvor meget der var svømmende, og paa Grundlag af denne Opgørelse har vi saa tilladt Indførsel for de Købmænd og Møllere, som ikke havde tilstrækkeligt til at kunne konkurrere paa lige Fod med de andre. Det betyder ikke saa forfærdelig meget i Praksis, men det betyder dette, at vi ingen Kritik har faaet for en Ordning, som ellers kunde have været kritiseret meget stærkt.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at jeg anser Husmændenes Kaar for at være langt bedre, end de var for nogle Aar siden, og jeg vil tilføje, at naar der viser sig Vanskeligheder, som de er uden Skyld i, og disse Vanskeligheder er saa betydelige, at jeg anser det for begrundet at støtte Husmændene, saa gør jeg det. Jeg gjorde det i sin Tid med Kornpuljen, det er gjort med Rentetilskud, det er gjort i Fjor over for dem, der havde lidt saa stor Skade paa deres Marker, at der var Grund til at hjælpe dem med Tilskud til Saasæd. Men for mig er det ikke afgørende at komme ud til Vælgerne og sige, at nu giver jeg Tilskud baade i Aar og til næste Aar til hvem som helst; en saadan Politik er jeg ikke Tilhænger af, den maa det ærede Medlem selv varetage.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Maa jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, at det maa bero paa en Fejlhuskning, naar han siger, at Husmændenes laveste Forrentningsprocent forekom i 1936; den var lavest i 1932, og samtidig var Majsnoteringen den laveste, vi har kendt i hele denne Kriseperiode. Men maa jeg sam-